

[J. M. Pedersen.]

At man er kommet ind på spørgsmålet om fri næring for biografdrift, er såre naturligt, når man har været vidne til al den vilkårlighed, der i de senere år har givet sig udslag ved uddeling af biografbevillinger. I denne branche burde fagkundskaben og sagkundskaben være aldeles afgørende, og det er da kun naturligt, at raseriet i befolkningen har givet sig spontane udtryk, når man har overværet, at en søn, der i mange år har ledet biografteatret i familiens ejendom sammen med sin fader, ganske roligt med et pennestrøg er blevet forbigået, uanset at han var arving til biografteatret med inventar og maskiner, og at han var fuldtud kvalificeret til at gå i sin hæderlige og dygtige faders fodspor. Sådan noget skaber bitterhed, og jeg finder det forståeligt, at en nylig afdød biografefjer i en by her i nærheden af København i sit testamente havde indføjet, at der ikke mere skulle drives biograf i familiens ejendom, hvis hans søn, der absolut var kvalificeret som leder af teatret, ikke fik bevillingen efter faderens død.

Om filmcensuren kan der siges både for og imod, men så længe man tillader børn at se teaterforestillinger, hvor der sandelig ikke er lagt fingre imellem i skildringen af dramatikken mellem ægtefolk og i skildringen af erotiske forhold, samt tillader børn at se nøgne piger rundt omkring i cirkus-, varieté- og forlystelsesetablissemeter, må man finde, at filmcensuren ofte farer for ensidigt frem.

Jeg talte i går med en biografefjer, som om dette spørgsmål sagde til mig: helt undvære filmcensuren synes jeg ikke man kan, idet altfor mange ville falde for fristelsen til at skæve til pengekasen, for det er jo en sørgelig kendsgerning, at de gode, kunstneriske film altfor ofte køres for halveller kvarttomme huse, medens revolverfilm, bloddryppende kriminalfilm samt dristige erotiske film altid er sikre på økonomisk succes.

Jeg ved ikke, om den højtærede justitsminister er tilstrækkeligt informeret om de mange ulovlige foreningsforestillinger og børneforestillinger i kirketiden, der finder sted rundt om i landet til stor skade for de lovlydige biografefjere. Man kan påvise til-

fælde, hvor man blot behøver en times tid i forvejen at henvende sig til billetkassen for at blive indskrevet som medlem og derefter senere kan afhente så mange billetter, man ønsker, altså uden at betale forlystelsesafgift og uden at betale alle de andre afgifter til staten m. v., som er pålagt bevillingsindehaverne.

Bevillingshaveren betaler som bekendt et stort beløb, det kan komme helt op på 80 pct. af nettoindtægten, til filmsfonden, og da filmsfondens midler for en stor del anvendes til fordel for det levende teater, der ikke betaler forlystelsesafgift, er det naturligt, at biograflederen ofte er forundret over, at man på teatret opfører kassestykker, der er af en sådan karakter, at det ikke ville være ham tilladt at gengive disse scener på film for et mindreårigt publikum.

Som sagt, man forstår de danske biografefjeres bekymring for fremtiden, når de ikke alene har de mindste biografbilletpriser, men også den højeste forlystelsesafgift i verden og så tilmed er afskåret fra at fremføre de nyeste filmsværker, skønt deres teater er forsynet med alle de dertil nødvendige installationer. En god film er den mindre-bemidlede største fornøjelse i dette land.

Jeg har peget på forskellige ting, som bedes undersøgt og taget hensyn til. Mit partis principielle stilling er den, at vi kan gå ind for indførelse af fri næring, at det er det rigtige og i overensstemmelse med grundlovens § 77, hvilken paragraf også kræver censuren fjernet. Den nuværende biograflovs § 20 kræver censur af levende billeders fremvisning. Hvordan denne censur skal afskaffes, må nøjere overvejes. Den er jo forlængst af staten selv blevet ophævet i fjernsynet, der viser levende billeder, uden at disse i forvejen er blevet censureret. Det så vi i hvert fald tydeligt så sent som i aftes. Der er heller ingen censur af bøger eller kulørte hæfter. At der kræves borgerkab for at drive biograf ligesom til handel, industri, håndværk, restaurationsdrift o.s.v., er ligetil, men må efter vor formening også være tilstrækkeligt.

Vi håber, at den højtærede justitsminister vil modtage opfordringen om allerede i denne samling at nedsætte et udvalg med den opgave at udarbejde et forslag, der kan være klar til fremsættelse i næste folketingsår.